

Capitolul 1

VERA

VERA WONG ZHUZHU, ÎN VÂRSTĂ DE 60 DE ANI, ESTE porc, dar, la o adică, ar fi trebuit să fie cocoș. Desigur, ne referim la horoscopul chinezesc. Vera Wong este o femeie în toată puterea cuvântului, iar cocoșii nu au absolut nimic împotriva ei. În fiecare dimineață, fără excepție, la 4.30, pleoapele Verei se deschid cu precizia unor storuri. Apoi partea superioară a trupului i se ridică de pe saltea ca și cum ar levita – în cazul Verei nu există rostogoliri leneșe din pat, deși, trebuie să recunoaștem, efortul de a se ridica vine acum la pachet cu o grămadă de proteste din partea articulațiilor înțepenite. Își balansează cu entuziasm picioarele încălțate în șosete pufoase și își găsește imediat papucii pe care, cu o seară în urmă, i-a așezat lângă pat cu precizie militară. Îi trimite rapid fiului ei un mesaj în care îi amintește acestuia că își petrece viața dormind pe el și că ar fi trebuit să fie treaz și gata de treabă înaintea mamei sale. Până la urmă, este vorba despre un bărbat tânăr care are de cucerit lumea. Diminețile de zăbovit în pat, este convinsă Vera, sunt doar pentru copilași și pentru europeni.

După ce se spală iute, Vera își pune echipamentul de dimineață – un tricou cu un logo Ralph Lauren atât de mare,

încât îi acoperă toată partea stângă a pieptului (bine, OK, ca efect al trecerii nemiloase a timpului, dar și al gravitației, îi acoperă doar jumătatea de sus a pieptului) și pantaloni de trening. Mânecele îi sunt trase și potrivite astfel încât să nu existe niciun pic de piele la vedere între mânecele tricoului și cele detașabile. Cu mulți ani în urmă, pe când Vera era o tânără insolentă, nu își verifica niciodată mânecele și umbla etalând o fâșie de piele bronzată în partea superioară a brațelor. Evident, asta se întâmpla în vremea zbugiumatei sale junetei, când trăia periculos și își asuma riscuri inutile.

Cu mânecele astfel aranjate, Vera face un mic semn de încuviințare când se privește în oglindă și pornește repejor spre bucătărie, unde dă peste cap o cană mare cu apă la temperatura camerei – apa caldă, crede Vera, îți blochează grăsimea pe artere și te face să te îmbolnăvești de inimă. La ușă, își pune pantofii sport cu tălpi ortopedice, ochelarii de soare cu rame de baga și ultimul, dar nu și cel din urmă articol: un parasolar atât de mare, încât nici măcar o singură rază de soare cauzatoare pe pistrui sau de riduri nu se poate strecura prin el pentru a-i atinge fața. Apoi, fără să arunce nici măcar o privire în urmă, Vera pornește să cutreiere lumea.

Și toate astea se întâmplă fără nici cel mai mic ajutor din partea deșteptătorului. Cu adevărat, Vera ar fi trebuit să fie cocoș, doar că nu e, ea este porc, și poate că asta e motivul pentru tot necazul care a urmat.

Potrivit horoscopului chinezesc, porcii sunt ființe sărguincioase și pline de compasiune la care poți apela cu încredere atunci când ai nevoie de un sfat sincer. Din nefericire, foarte puțini oameni apelează la Vera atunci când au nevoie de un sfat sincer, și chiar și de unul nesincer. Singura persoană

care ar trebui să apeleze la ea mereu pentru sfaturi – fiul ei, Tilbert – nu o face niciodată. Vera nu prea înțelege de ce. Când trăiau părinții săi, ea, una, le cerea adeseori sfatul, chiar și când nu avea nevoie, pentru că, spre deosebire de fiul ei, Vera a fost un copil ascultător, care știa că a le cere povața părinților îi făcea pe aceștia să se simtă utili. În fine, ce mai contează? Vera este o mamă sărguincioasă, care face tot posibilul să îi ofere lui Tilly toate sfaturile de care ar putea avea nevoie. Mesajele ei anterioare sunt după cum urmează:

Trimis azi la 4.31:

Tilly, trezit? Este 4.31, foarte târziu. Când eram de vârsta ta, eu trezeam în fiecare dimineață la 4 ca să pregătesc micul-dejun pentru Ah Gong și Ah Ma. Qi lai! Trăiește clipa! Carpe diem! Toate cele bune, mama.

Trimis ieri la 19.45:

Tilly, observat că fetei ășteia @NotChloeBennet plăcut DOUĂ dintre filmulețele postate de tine pe TikTok! Cred că asta înseamnă că simpatizează pe tine. Eu uitat la profilul ei și cred că stă îmbufnată mult, dar ar putea fi o nevastă bună. Săptămâna trecută a mers la manichiură cu mama ei, ceea ce înseamnă că este fiică ascultătoare. Poate că ar trebui să-i dai un DM pe Insta. Toate cele bune, mama.

Vera a fost în mod special încântată de expresia asta, „să-i dai un DM pe Insta”. Vera insistă să fie la curent cu toate noile tendințe. Nu crede că ar trebui să rămână în urma generațiilor mai tinere. De fiecare dată când întâlnește o expresie care sună aiuritor, o caută pe Google și o notează, cu înțelesul ei cu tot, în mica sa agendă.

Trimis ieri, la 17.01:

Tilly, este ora 17.00, sper că luat luat cina. Unchiul tău, Lin, lua cina la ora 19.00 în fiecare seară și n-a sărit nici măcar de 30 de ani. Ai face bine să mănânci acum. Toate cele bune, mama.

Mesajul acesta a generat un răspuns:

Tilly: Unchiul Lin a murit lovit de un autobuz. Și ți-am spus de o mie de ori să nu-mi mai zici Tilly. Mi se spune Bert.

Vera: Nu le răspunde celor mai vârstnici decât tine! Eu dat ție o educație. Și ce are Tilly? E un nume bun, tata și cu mine ne-am gândit mult și bine la numele tău, ar trebui să îl prețuiești!

Mesajul acesta a fost întâmpinat cu și mai multă tăcere din partea lui Tilly. Dar nu contează. Acum nu are timp pentru încăpățânatul ei fiu, pentru că Vera este pe cale să își înceapă plimbarea de dimineață, iar plimbările de dimineață sunt o treabă cât se poate de serioasă. Mai întâi, face stretching. Mulți oameni de vârsta ei se plâng de probleme cu încheieturile și de rigiditatea membrelor, dar Vera face genuflexiuni fără probleme și se îndoiaie din mijloc până când degetele de la mână îi ating încălțările sport. Când era adolescent, Tilly se simțea extrem de jenat din pricina programului de stretching al Verei. O implora să îl facă în intimitatea locuinței lor, nu pe trotuar, dar ca să faci stretching corect ai nevoie de aer curat și, oricum, Tilly ar fi trebuit să fie mândru că mama lui le dă un exemplu atât de bun vecinilor.

Cu mușchii suficient de încălziți, Vera revine la poziția de mers – bărbia ridicată, pieptul în față și coatele perpendiculare pe corp. Apoi începe să meargă, balansându-și pumnii în fața pieptului cu entuziasmul unui soldat nord-coreean la parada națională. Plimbarea de dimineață a Verei nu poate fi descrisă decât ca fiind viguroasă. Este un general care a luat

calea războiului și care rade kilometru după kilometru cu o eficiență nemiloasă. Oricine e suficient de nătâng să îi iasă în cale este întâmpinat cu o privire tăioasă (care este însă invizibilă la adăpostul ochelarilor de soare și al parasolarului), dar Vera savurează momentul în care trebuie să îi ocolească pe trecători, pentru că vede în asta posibilitatea de a-și pune la încercare agilitatea și reflexele rapide.

La ultima ei zi de naștere, Tilly i-a oferit în dar un ceas Samsung care poate înregistra numărul de pași, însă Vera nu are nevoie de el pentru că știe exact câți pași presupune rutina ei zilnică: 3 112 de pași, începând de la intersecția străzilor Trenton și Pacific, unde se află casa ei, și până pe Washington, unde toate magazinele alimentare de familie și prăvăliile cu suvenire se pregătesc să deschidă. Unii dintre proprietarii magazinelor o întâmpină fluturând din mâini sau salutând-o cu voce tare, dar știi cu toții că Vera nu se poate opri pentru a sta la taclale, nu când își face plimbarea de dimineață. Cu toate acestea, bătrâna are maniere impecabile, așa că strigă la rândul ei amabilități în mandarină – „Ah, pepenii arată bine, domnule Hong!” sau „În sfârșit se încălzește, soră Zhao!” – în timp ce trece mai departe în goana mare.

Încetinește un pic în fața unei cafenele care, în urmă cu doi ani, a răsărit ca un coș purulent pe strada Washington. Proprietarul este un milenial necioplit care nici măcar nu locuiește în Cartierul Chinezesc. Buzele Verei se răsucesc într-un rânjet în timp ce trece pe lângă local, și, așa cum face în fiecare dimineață, aruncă un blestem asupra acestuia. Chiar și numele o irită – The Café. Femeia aproape că își poate imagina genul de confuzie care se naște printre clienți. *Unde ai vrea să mergem? La The Café¹. Da, bine, dar care? The*

¹ „Cafeneaua”, în lb. eng. (n. tr.).

Café! CARE? Te-ai gândi că, având un astfel de nume, The Café ar fi trebuit să fie sortită pieirii cu mult timp în urmă. Dar nu, făcându-i parcă în ciudă Verei, cafeneaua nu numai că n-a dat faliment, dar a și înflorit, furând clientela de la magazinele mai vechi din vecinătate. Adesea, când Vera stă liniștită în ceainăria ei, mintea îi zboară la The Café, iar asta îi distruge ceaiul perfect. Cu adevărat, The Café și produsul său oribil de nesănătos – bleah, cafea! – sunt o molimă pentru locuitorii din San Francisco, ba nu, ce zic eu, pentru întreaga omenire.

După ce trece de poarta cu dragon din Cartierul Chinezesc aflată pe Bush Street, cotește și o ia pe Stockton, până la Woh Hei Yuen, unde un grup de practicanți de Tai Chi Quan tocmai își începe programul. Soțul ei, Jinlong, venea aici în fiecare zi până când a avut atacul cerebral. Adesea încerca să o convingă pe Vera să i se alăture, dar ea nu vedea rostul de a face tai chi. Cu siguranță era prea lent ca să-i aducă organismului vreun beneficiu. Este aproape la fel de eficient ca yoga, adică spre deloc. De fiecare dată când Jinlong termina cu ședința de tai chi, Vera îi verifica pulsul, care n-a sărit o dată de 80. Care mai e scopul, în condițiile astea? Totuși, Vera trece de Woh Hei Yuen, flutură din mână la practicanții de tai chi și ignoră felul în care i se strânge inima când vede că Jinlong nu se numără printre oamenii aceia care se mișcă parcă în reluare. Ce nătăfleață! Bineînțeles că Jinlong nu se află aici, ci în siguranță, în urna argintie din livingul ei, și cu asta, basta!

Primul lucru pe care îl face Vera la sfârșitul fiecărei plimbări este să își apese degetul mare pe încheietura mâinii și să își măsoare ritmul cardiac. Satisfăcută cu respectabilele 92 de bătăi pe minut, își târșăie picioarele înăuntru, prin ceainăria întunecată, și apoi în sus pe scări, până în living. După un revigorant duș rece, Vera ia un mic-dejun echilibrat

constând în orez fiert, ouă de rață conservate și tofu fermentat. În cele din urmă, se întoarce jos și se apucă de făcut curățenie și de pregătit magazinul.

Când era adolescent, Tilly găsea o mare sursă de încântare în a indica inadvertențele din numele prăvăliei mamei sale, Vera Wang's World-Famous Teahouse¹.

— În primul rând, nu știe nimeni despre ea, așa că nu e „celebră în lume”, spunea el, dându-și ochii peste cap.

Vera țâțâia, dar, înainte să poată răspunde, Jinlong intervenea:

— Nu adevărat, mama ta era bine-cunoscută la China pentru ceaiurile ei! Mulți clienți venea de la mare distanță doar pentru a-i gusta ceaiul!

— Mm-hmm! făcea Tilly, clar neconvins de această precizare, și trecea rapid la următorul atac: Și de ce se numește Vera Wang? Tu ești Vera Wong.

— Ah! exclama Jinlong în timp ce o privea admirativ pe Vera. Asta pentru că mama ta este o femeie foarte isteată și pricepută. Vera Wang este persoană celebră, și până și alții îi știu numele. Așa că mama ta gândit că am putea să ne numim ceainăria după această doamnă.

— Asta se numește inducere în eroare, *baba*²! îl repezea Tilly. Ați putea fi dați în judecată pentru așa ceva. Apoi băiatul adăuga cu ciudă, după părerea Verei: Adică dacă ar ști cineva despre ceainăria asta. Dar, de vreme ce n-are nimeni habar de existența ei, nici nu contează.

Jinlong râdea și îl bătea pe Tilly pe spate, spunând:

— Oh, *er zi*³, știți atât de multe despre legi! Poate că o să mergi la Facultatea de Drept?

¹ „Ceainăria celebră în întreaga lume a Verei Wang” (n. tr.).

² „Tată”, în mandarină, în orig. (n. red.).

³ „Fiule”, în mandarină, în orig. (n. tr.).

Lucrurile erau extrem de simple pe atunci, pe vremea când Jinlong acționa ca un fel de tampon între Vera și Tilly. După moartea lui Jinlong, relația mamă-fiu s-a ofilit treptat, până n-a mai rămas nimic de ea. Tilly a mers într-adevăr la Facultatea de Drept. Acum este asociat junior la o simandicoasă firmă de avocatură de lângă Embarcadero, ale cărei birouri sunt atât de sus în clădire, încât noaptea vezi cum sclipesc farurile mașinilor pe Bay Bridge. Nu că Vera ar avea de unde să știe; nu e ca și cum Tilly o invită la biroul lui, dar îi place să își imagineze ce vede el când se uită pe geam.

Nu te mai gândi la Tilly! se ceartă Vera în gând în timp ce ridică și ultimul scaun de pe masă și îl așază pe podea. Merge apoi la ușa din față, răsuțește semnul pe care scrie **ÎNCHIS / DESCHIS**, astfel încât să fie clar că ceainăria e gata să își primească clienții, se strecoară în spatele tejghelei, cocotându-se pe scaunul ei înalt, și își așteaptă mușteriii.

Vera Wang's World-Famous Teahouse e pregătită pentru o nouă zi de lucru.

Capitolul 2

VERA

LA DREPT VORBIND, TILLY NU SE ÎNȘELA CÂND SUBLINA faptul că a spune despre ceainăria Verei că e „celebră în întreaga lume” e o exagerare. Este adevărat că, pe vremea când trăia în Guangzhou, Vera conducea un local asemănător care se bucura de un flux constant de clienți loiali, precum și de oarecare mușterii din afara orașului care auzișeră de fierturile sale speciale. Dar aici, în San Francisco, California, femeia fusese silită să ia totul de la zero. În anii săi buni, Vera Wang's World-Famous Teahouse atrăgea mai multe persoane decât numărul obișnuit de clienți fideli de azi în ciuda poziționării relativ modeste a localului, înghesuit între Lucky Laundry¹, într-o parte, și Winifred's Patisserie², în cealaltă. Cei mai mulți dintre mușteriii care îi călcau pragul erau imigranți în vârstă, dar, de-a lungul timpului, fluxul constant s-a transformat într-un firicel și apoi într-o picătură, pentru ca acum singurul client pe care se poate baza Vera să fie Alex.

¹ „Spălătoria norocoasă” (n. tr.).

² „Patiseria lui Winifred” (n. tr.).

În dimineața aceasta, la fel ca în toate celelalte dimineți, își scoate uriașul registru din dulap și îl așază pe tejghea cu un sunet înfundat. Își pune apoi ochelarii de citit și începe să studieze catastiful, cu sprâncenele ridicate, într-o încercare de a-și desluși scrisul mărunțel.

23 mai – *Prunella vulgaris*, coajă uscată de pepene verde, goji.

22 mai – *Luo han guo*, cuiburi de pasăre premium, zahăr candel

21 mai – orz copt parfumat, crizantemă, coajă de pepene galben confiată

20 mai – muguri de *osmanthus*, oolong

Un zâmbet discret se conturează pe buzele Verei în timp ce trece în revistă lista de ceaiuri pe care le-a pregătit pentru cel mai bun client al său. Acesta aprecia în mod deosebit orzul copt parfumat, lucru care nu e deloc de mirare, având în vedere că gustul său de fum mergea de minune cu parfumul vanilat al crizantemei și cu dulceața cojii de pepene confiate. Ce ar trebui să îi pregătească astăzi? Scoțându-și ochelarii, Vera se ridică de pe scaunul înalt și cercetează dulapul aflat în spatele tejghelei și care se întinde din podele până în tavan.

Dulapul de ceaiuri al Verei e ceva nemaîntâlnit. Are exact 188 de sertărașe, fiecare dintre acestea fiind umplut cu ingrediente de cea mai bună calitate aduse de pe dealurile înrourate ale Chinei. Bun, la un moment dat, Tilly a subliniat în obișnuitul lui stil dezagreabil că multe dintre ingredientele acelea nu au mai fost folosite de ani buni și că probabil sunt expirate. Vera ar fi prima care să recunoască faptul că poate ceaiul Tianchi „și-a trăit traiul” și ar trebui

aruncat, împreună cu cel puțin alte 20 de ingrediente la care nu s-a mai uitat de ani buni, dar o să se ocupe de asta când o să facă o curățenie temeinică de primăvară prin sertarele ei magice. Însă, cu lipsa acută de clienți, n-a mai avut timp să se gândească la ingredientele pe care nu le vrea nimeni.

În fine, să revenim la oile noastre! Căzută pe gânduri, Vera se bate de două ori în bărbie, apoi urcă pe o mică scară și deschide un sertar. Jujube, cunoscute și drept curmale roșii uscate. Acestea au o dulceață subtilă și ar merge bine cu – oh, la ce Dumnezeuului se gândește? Jujube energizează trupul! Alex are prea mult *yang*, ceea ce înseamnă că este, în mod natural, un pic prea energetic, așa că nu trebuie să îi dea sub nicio formă jujube, indiferent cât de delicioase sunt¹! Vera coboară de pe scară și se îndreaptă spre vitrină, unde sunt expuse mai bine de 20 de ingrediente populare. Da, corect, zilele trecute a cumpărat un pachet mare de fasole *mung* de la prăvălia doamnei Ong. Asta ar trebui să meargă! Scoate bobitele de culoarea smaraldului și le pune pe talgerele balanței sale tradiționale chinezești, mijind ochii precum Shaina din sezonul al doilea al reality show-ului *Dragostea e oarbă* în timp ce pregătește proporția perfectă pentru Alex și biata lui soție, Lily. Odată ce obține cantitatea exactă, o transferă într-un săculeț de plasă, în care mai strecoară două bucăți de zahăr candel și un ghemotoc din frunze de pandan², iar apoi strânge bine șnurul. Gata! Tot ce are Alex de făcut este

¹ În medicina și alimentația asiatică, alimentele se împart în două mari categorii: cele care stimulează și energizează trupul și cele care îl calmează. Cele dintâi sunt asociate cu conceptul de *yang*, simbolizat de elementele foc și vânt, iar celelalte, cu conceptul de *yin*, simbolizat de elementele apă și pământ (n. tr.).

² Plantă tropicală cu frunze parfumate folosită pentru aromatizare în bucătăriile din Asia de Sud-Est (n. tr.).